

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Днями електроцех відзначив свій 65 день народження. Відлік історії цеху починається з 1947 року — коли на підприємстві було створено електровідділ, який очолив Василь Єнько.

— Цікаво, а хто ж обслуговував енергетичне господарство та відповідав за «світло» до цього? — запитав «Паперовик» у електрика-старожила Анатолія Медведєва, який працює в цеху з 1967 року.

— Цим займалися електрики-дизелісти. Знаю, що після Великої Вітчизняної війни на фабриці існував електрогенератор потужністю 75 кіловат та три дизелі. У 1947 році запустили дизельну електростанцію потужністю 1000 кіловат. Це було неабиякою подією не тільки для підприємства, а й для городян, адже в ту пору відчувався величезний енергетичний голод. На фабриці працювало п'ять паперових машин, розрослося містечко паперовиків, — сказав він.

(Початок. Продовження на стор. 4.)

Із засідання Правління

Відбулося засідання Правління, на якому обговорювали хід виконання бюджету 2012 року та проект бюджету на наступний рік, а також ухвалили рішення про виділення благодійної допомоги на придбання медичного обладнання для ММРТМО.

Збагатилися досвідом

Заступник голови правління з адміністративно-правових питань Андрій Костюченко побував на Українському HR-саміті, де ознайомився із сучасними HR-тенденціями і підходами до мотивації персоналу та обмінявся досвідом із фахівцями з провідних компаній України та Росії. Його колега, заступник голови правління з питань фінансів та обліку, Віктор Пономаренко взяв участь у роботі Форуму фінансових директорів України (*подроблиці — на стор. 3).*

Зі святом, паперовики!

З нагоди Дня працівників целюлозно-паперової галузі Президія асоціації «УкрПапір» нагородила почесними грамотами Світлану Єнько (контролера целюлозно-паперового виробництва ВТК), Тетяну Конотовську (різальника паперу цеху №3), Анатолія Костюченка (каландрувальника цеху №5), Юрія Комінарця (оператора виробничої дільниці цеху №6), Ольгу Лук'яненко (начальника юридичного відділу) і Тамару Захарчук (головного

бухгалтера). Відзнаки вручав голова правління ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» Андрій Панченко під час урочистих зборів (на знімку). Крім того, всі співробітники товариства отримали до свята премії у розмірі 300 гривень.

Дещо раніше свої вітання паперовикам переказав голова обкому профспілки лісових галузей Іван Філоненко, коли вручив грамоти центрального комітету профспілки та премії членам обкому товариства Галині Задорожній, Наталії Величко та Олені Костюченко.

Оцінили ризики

Нещодавно у товаристві побував старший інженер з питань ризиків страхової компанії «Цюріх» (Швейцарія) Юрг Біргмаер.

За словами Сергія Дмитренка, менеджера з питань управління ризиками, представники швейцарських страхових компаній навідують ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» кожні п'ять років, аби провести оцінку найвагоміших виробничих ризиків для здійснення корпоративного страхування майна та перерв у діяльності. У своїх висновках вони орієнтуються на європейські стандарти, більш жорсткі та вимогливі, порівняно з вітчизняними. Тож підприємства групи WICOR по всьому світу мусять «тримати високу планку».

Пан Біргмаер, спільно з керівництвом товариства та директором виробництва ЕТВА Європа/Африка корпорації WICOR Марселем Сутгером, здійснив огляд виробничих підрозділів, побував у сестринській компанії — ДП «ВМІК», а потім, під час засідання, висловив низку, на його думку, найважливіших для нашого товариства рекомендацій, які необхідно врахувати в подальшій діяльності.

Замайоріли нові можливості

— *Марселю, нещодавно Директор центру розвитку та досліджень Геннадій Якименко зі своїм швейцарським колегою Тобіасом Волфінгером побував на новому підприємстві WEIDMANN в м. Урбана (США), де виробляється папір-основа для крепування та крепований папір. За його словами, під час цього візиту обговорювалася можливість перенесення однієї з американських крепувальних машин до Малина. Що ви можете сказати з цього приводу?*

— Для корпорації набагато вигідніше виробляти основу для крепування всередині групи, завантажуючи наші потужності, ніж придбавати його в третій сторін. Тож WET AG купує папір-основу у Малинської паперової фабрики.

Є кілька видів крепованого паперу, які використовуються в електротехнічній промисловості. Один із його різновидів застосовують для ізолювання кабелю та проводу у трансформаторах. Також є крепований папір, який використовується для виробництва високовольтних вводів. Саме його випускають у Рапперсвілі. Цей папір має відповідати дуже специфічним вимогам, добре розтягуватися, мати стабільно високу якість. У свою чергу, основа для його виробництва повинна мати високу гладкість, але невисоку щільність. Ми маємо деякі труднощі із досягненням необхідних технічних характеристик крепованого паперу.

Г. Якименко і Т. Волфінгер, поїхавши до США, побачили, що там інша, багатоступінчаста система зволоження, завдяки цьому американці мають можливість зволожувати папір

Напередодні Дня працівників целюлозно-паперової галузі у Малині побував Марсель Суттер, директор виробництва ETBA Європа/Африка корпорації WICOR. «Паперовик» скористався можливістю, аби поговорити з ним про перспективні проекти українських підприємств WEIDMANN.

на різних стадіях, це дозволяє досягати тих технічних показників, яких потребують замовники.

На сьогодні розв'язання нашої проблеми ще не досягнуто, але ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» і WET AG об'єднали свої зусилля і вже близькі до цього, особливо в Малині, у Рапперсвілі доведеться дещо модифікувати крепувальну машину.

— *Знаю, що наша основа раніше успішно перероблялася в Америці...*

— Так, там вона перероблялася на крепований папір для ізоляції кабелів. Розумієте, тамтешні машини зорієнтовані на виготовлення паперу, який використовуватиметься в кабелях. Тут, в Європі, обладнання дещо інше, ми виробляємо крепований папір для високовольтних вводів, частини трансформаторної ізоляції.

Здійснивши маркетингове дослідження європейського ринку, ми з'ясували, що тут є попит і на крепований папір для кабелів. Ринок перспективний і дуже привабливий. Тому на початку наступного року збираємося переправити одну з американських машин у Малин.

— *То це означає, що Малин все ж таки не вироблятиме основу для Рапперсвіля?*

— Ні-ні! Це два різні проекти, і різні машини. На машині зі США ми будемо випускати крепований папір для ізоляції кабелів, у Рапперсвілі буде надходити папір-основа для виготовлення крепованого паперу для високовольтних вводів (близько 500 тонн на рік).

— *Тож після переміщення машини із Америки спеціалісти ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» самі зможуть виготовляти крепований папір?*

— Це великий проект, який складається з кількох етапів. Для початку ми маємо переправити через океан багатотонне (це не просто кілька коробок!) обладнання. Наші колеги із WEIDMANN Америкас (Урбана) передадуть в Малин одну зі своїх крепувальних машин, натомість із Рапперсвіля до американського підрозділу в Сент-Джонсбері ми передамо прес для виготовлення електроізоляційних деталей.

У рамках проекту відбудеться навчання персоналу: або ж кілька людей поїде до США, або ж американські колеги — в Малин. Зараз американці дуже зайняті, налаштовують власне, досить молоде, виробництво крепованого паперу. Сподіваюся, наприкінці

року ситуація не буде такою напруженою і вони знайдуть час, аби підтримати українських колег.

— *Марселю, а як справи з проектом «Ірша»?*

— Все йде за планом, перший 200-тонний прес із Рапперсвіля вже прибув до Малина, наступний вирушить в дорогу днями. Це не так просто, адже одна великогабаритна частина обладнання має вагу близько 40 тонн.

Готова перша частина нового цеху. У приміщенні встановлено вікна, постелена підлога, пофарбовано стіни, незабаром матимемо й двері. Сподіваюся, поступово така гарна підлога з'явиться і в цехах ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ», адже фабрику відвідує багато гостей, які бажають побачити наше виробництво. Клієнтів цікавить не лише продукція, а й середовище, в якому вона виробляється, тож в приміщеннях має бути чисто до блиску — як у виставкових павільйонах. Це один із наших довготривалих проектів, який потребує значних капіталовкладень.

Повертаючись до проекту «Ірша», скажу, що в Рапперсвілі пройшло навчання багато людей, які готові приступити до роботи. Незабаром вони почнуть виробляти перші пробні частини. До кінця жовтня має надійти прес, матеріали, а також будуть проведені перші тести продукції. У цьому напрямку нині співпрацюють спеціалісти з Департаменту якості із Малина і Кріс Краузе із Рапперсвіля. Сподіваюся, після проведення тестів і досягнення необхідних показників ми розпочнемо серійний процес випуску продукції. Робимо для цього все можливе.

Втілюючи в життя проект «Ірша», WEIDMANN створює нові робочі місця. Я переконаний, що інвестиції, які ми робимо в Малині, буде виправдано кваліфікованими і цілеспрямованими людьми, які стали експертами у своїй галузі. Після остаточної реалізації проекту і запуску виробництва ми повинні працювати над його ефективністю, аби задовольнити потреби наших клієнтів.

Я бажаю всім нам удачі. Ми займаємося непростим бізнесом в некомфортний час, однак ті трансформаційні процеси, які відбуваються зараз в Малині, обіцяють нові можливості для всіх нас.

**Розмову вели
Оксана ГОРДІН
та Олена ВІЗІРЕНКО.**

Форум фінансистів

Директор департаменту фінансів та обліку Віктор Пономаренко взяв участь в XI щорічному Форумі фінансових директорів України, що протягом двох днів проходить в комплексі Grand Admiral Club (м. Ірпін).

Учасники форуму мали можливість зустрітися і поспілкуватися із своїми колегами, які представляють різні підприємства та фінансові установи, обмінятися думками про останні підходи та інструменти в сфері управління фінансами та ефективністю бізнесу, вислухати доповіді більш ніж 30 висококваліфікованих спікерів та взяти участь у диспутах.

— Перший день розпочався із обговорення світових економічних тенденцій, прогнозів та проблем. Зокрема відзначалось, що кризові ознаки поки зберігаються, оскільки багато країн, незважаючи на попередні запевнення, продовжують порушувати основні економічні правила — до речі, ними ж встановлені, щодо обмежень дефіцитів бюджету та платіжного балансу, а також щодо меж державного боргу. І в таких умовах навіть позитивні, на перший погляд, фактори можуть відігравати роль кризових — зокрема, є країни з достатньо високими позитивними балансами як торгівлі, так і бюджету (країни, що розвиваються — наприклад, Китай, Бразилія), однак такий профіцит тільки збільшує глобальний світовий дисбаланс і, відповідно, його врегулювання може викликати достатньо болісний обвальний розвиток подій. Також можна відзначити ще один негативний фактор: більшість країн стоїть перед необхідністю скорочувати бюджетні витрати, а це, в свою чергу, уповільнює економічні процеси. Все це змушує налаштуватися на більш консервативний підхід як у плануванні доходів, так і витрат, більше думати про економію, ніж про розвиток. Найближчим часом це буде актуальним і для нашого підприємства — ми будемо шукати шляхи досягнення вищих результатів, намагаючись при цьому менше витрачати, — розповів Віктор Дмитрович.

Опісля відбулося чотири сесії дискусій і виступів, розподілених за різними напрямками, одним із спікерів яких був також Віктор Пономаренко. У своїй доповіді «Корпоративні системи бюджетування на основі Corporate Performance Management (CPM)», він зосередив увагу на основних компонентах системи управління ефективністю в корпорації, взаємодії корпорації з дочірніми компаніями в процесі бюджетування, а також проблемах та питаннях використання системи управління ресурсами SAP для бюджетування та контролю ефективності. Єдиною, на його думку, сумною ноткою форуму було те, що тільки він один з-поміж інших учасників заходу виступав українською мовою.

Другого дня обговорювали специфіку фінансового менеджменту в різних галузях бізнесу, а також розкривали особливості управління фінансами в холдингах та групах.

За словами Віктора Дмитровича, цінність таких форумів полягає передусім в тому, що на них збираються і аналітики-дослідники, і фінансисти-практики, що дає змогу проаналізувати питання як глобального, так і практичного характеру, концентровано провести дискусії, познайомитись з новими колегами, а це, в результаті, дає додатковий досвід та ресурс для подальшої роботи.

Гості з півночі

Цього місяця фабрику відвідали представники двох російських компаній, які постачають нашому підприємству небілену целюлозу: ВАТ «Соломбальський ЦПК» та ВАТ «Целюлозний завод «Піткяранта»».

ВАТ «Соломбальський целюлозно-паперовий комбінат» (м. Архангельськ), що входить до холдингу «Соломбалаліс», відрядило до Малина начальника відділу митного оформлення Олександр Антрушина і начальника служби якості Дмитрія Лукенчука. Тут, зі співробітниками Департаменту управління ланцюгом поставок та Центру розвитку та досліджень, вони обговорювали можливість покращення показників целюлози відповідно до вимог нашого товариства, виготовлення принципово нового електроізоляційного продукту, умови поставки небіленої сульфатної целюлози і т. ін.

Дещо пізніше, вперше в історії тривалих двосторонніх відносин, наше підприємство відвідав генеральний директор ВАТ «Целюлозний завод «Піткяранта»» Сергій Антонов та його колеги: фінансовий директор Маргарита Гаврикова і начальник відділу зовнішньоекономічних зв'язків Наталія Данченко. Під час переговорів, участь в яких зі сторони ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» брали голова правління Андрій Панченко, директор Департаменту управління ланцюгом поставок Анатолій Карпук і начальник відділу закупок Тетяна Литвинчук, партнери домовилися про збереження минулорічного рівня замовлень. На сьогодні ВАТ «Целюлозний завод «Піткяранта»» є основним постачальником небіленої електроізоляційної целюлози нашому підприємству.

Гості побачили, як працює виробництво, а також ознайомилися із визначними місцями столиці: Михайлівським золототерним собором, Андріївською церквою, оперним театром тощо.

Резервний водогін

— У ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» з'явився резервний водогін питної води. На сьогодні вже проведено завершальні монтажні роботи трубопроводу та його випробовування, підписано договір з ТОВ «Малин Енергоінвест», — повідомив начальник цеху водопостачання та очищення стоків Олександр Голотюк. — Питна вода з резервного водогону буде використовуватися у випадку виникнення аварійних ситуацій, проведення запланованих ремонтних робіт на технологічному обладнанні питного блоку колишнього МКП «Паперовик» або у разі погіршення якості води.

Тож, сподіваємося, ситуації на зразок тої, що трапилася торік у лютому-березні (коли в результаті аварії на водогоні МКМ «Паперовик» ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» понад місяць не отримувало питної води), наше товариство більше не спитають.

Наблизились до мистецтва

Співробітники товариства, які цього кварталу відзначили ювілейні дати своєї праці на фабриці, разом зі своїми близькими, побували в театрі ім. І. Франка на виставі «Назар Стодоля» за однойменною п'єсою Тараса Шевченка. Такий подарунок підготувало для них підприємство, аби долучити паперовиків до світу високого мистецтва. Заохочені розповідями колег, які вже бували в театрі цього року, до Києва вирушили 38 малинчан. І не пошкодували. Вони були зачаровані дійством на сцені, в якому брало участь понад 40 акторів, декораціями та неперевершеною атмосферою, що панувала в залі. Крім того, в антракті паперовики відвідали виставку, присвячену видатному акторові та багаторічному керівнику театру Богданові Ступці.

Багатою на спортивні події виявилася цьогорічна осінь: наприкінці вересня профком організував турнір з міні-футболу, присвячений пам'яті Анатолія Васильовича Деняченка, а в жовтні — відкрити першістю товариства з шашок, приурочену до Дня людей похилого віку. Футбольними і волейбольними змаганнями між ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» і Фабрикою банкнотного паперу національного банку України відзначили День працівників целюлозно-паперової промисловості.

Участь у турнірі пам'яті А. В. Деняченка взяло чотири команди: молодіжна, ветеранів клубу «Папірник», команда чемпіонів України на приз клубу «Шкіряний м'яч» 1987 року та збірна ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ». Цьогоріч перемогу святкувала команда ветеранів клубу «Папірник», яка отримала перехідний кубок турніру.

Перед початком змагань біля центрального входу на стадіон сини Анатолія Васильовича відкрили меморіальну дошку на честь батька, виготовлену за ініціативи фабричного інструктора зі спорту Геннадія Литвака — у знак вдячності та поваги до свого наставника.

А за кілька днів зустрілися любителі гри, знайомої ще египетським фараонам. Участь у шахових змаганнях брали титуловані гравці — Тамара Шаріпова, котра неодноразово ставала переможницею та призеркою міських спартакіад, Михайло Яцок, за плечима якого численні чемпіонати області та України з шашок, Олександр Разживін, переможець багатьох міських і районних змагань, й ін.

Перше місце розділили пенсіонер товариства Михайло Фе-

Під знаком спорту

доренко та співробітник ДП «ВМІК» Сергій Єнько. Призерами стали Михайло Яцок і Тамара Шаріпова. Всі вони були нагороджені почесними грамотами та преміями від Профкому.

А напередодні професійного свята наші спортсмени мірялися силами з колегами із «банкнотки». Фортуна посміхнулася «вайдманівцям» у волейболі, вони здобули перемогу з рахунком 2:1, проте, вочевидь, повернулася до них не тим боком під час футбольного матчу. На забитий гравцем нашої команди Максимом Гречаником гол футболісти з банкнотки «відповіли» двома. Тож сподіваємося на реванш наступного року!

(Продовження. Початок на стор. 1)

На початку 50-х енергетичне господарство фабрики складалося з чотирьох пересувних електростанцій по шістдесят кіловат кожна, кількох старих зношених дизелів, локомотива та турбіни потужністю 1000 кіловат. Керівництво фабрики планувало збільшення виробничих потужностей, а відтак було вирішено будувати нову ТЕЦ з турбоагрегатом потужністю 4300 кіловат, яку було введено в експлуатацію в 1952 році. Котлоагрегати було переведено на мазутне паливо, що мало значний економічний ефект та сприяло покращенню якості продукції.

Із десятиліття в десятиліття фабрика переходила з новими здобутками, росло виробництво, а з ним і потреби в енергоресурсах. У 60-х роках минулого століття підприємство почало отримувати енергію від централі-

Електроцеху — 65!

зованого постачальника «Київенерго», у 1975 році було здано в експлуатацію підстанцію «Ірша», в 1993 році проведено її реконструкцію.

Тривалий час підприємству належали всі трансформаторні підстанції в мікрорайоні паперовиків, у 90-х, без перебільшення в ідеальному стані, вони були передані на баланс міста.

— У 2006 колектив електроцеху змінив «прописку», зараз ми знаходимося в приміщенні, яке колись займали «бляхарі». Нині в цеху працює 49 чоловік, — говорить Сергій Петренко, який очолює електроцех останні п'ять років. — Серцем колективу по праву можна назвати рембригаду, якою керує інженер-електрик Анатолій Миколайович Медведєв. Його хлопці завжди напоготові, по першому дзвінку вирушають «рятувати» виробничиків, а сам він приходить на роботу

ще до восьмої — надати завдання підлеглим, як є час — пограти в доміно з колегами Леонідом Дідківським, Галиною та Олександром Марчик, Анатолієм Кириком, Миколою Балакшиним та Володимиром Дергуновим. За останні роки наш колектив поповнився молодими спеціалістами, з поміж них хоча відзначити Олексія Литвинчука, Олександра Хамайку, Євгена Кучерину, братів Менжересів та ін. Маємо багато студентів.

Молодь запроваджує свої традиції, однак шанує здобутки попередників, знає імена тих людей, які працювали тут: Л. М. Буділовського, М. П. Герасимчука, В. П. Нестерука, В. М. Єнька, Л. Я. Драченка, В. І. Солдатенка, Ю. А. Ларишева та ін. На жаль, багатьох із них сьогодні немає серед живих.

Найбільший з останніх

проектів, в якому брав участь електроцех, це, звичайно, модернізація ПРМ-15 цеху №3. Удвох з інженером електробораторії Олексієм Литвинчуком розробили необхідні електричні схеми, а електрики з рембригади самі, без залучення підрядних організацій, виконали надзвичайно об'ємну роботу з електричної частини. Сподіваюся, колектив цеху долучиться до реалізації ще не одного масштабного проекту, своєю щоденною працею сприятиме стабільній та злагодженій роботі підприємства...

Кожен прожитий рік в душі людини і колективу залишає сліди. Ніби річні кілця в дерев: коли рік був посушливим, кілця вузькі, якщо ж сприятливим — чіткі і широкі. Тож нехай в житті цеху буде побільше широких кілець і пам'ятних дат. Зі святом вас, електрики!

Оксана ГОРДІН.

Редактор ГОРДІН О. І.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН». Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011. Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66. Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. Е-mail: info.wmpm@wicor.com Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні ТзОВ «ПОЛІРЕКС ЛТД», м. Київ, пр-т Перемоги, 74. Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».